

מקרא-key: ♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

יבמות-הערל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ליתא למתניתין מקמי ברייתא	רב:									♦	■	◊
אנדרוגינוס בריה בפני עצמה הוא, ולא הכריעו בו חכמים אם זכר אם נקבה.	דתנאי, רבי יוסי									■	■	◊
אדרבה, ליתא לברייתא מקמי מתניתין										?		
מדשבקיה רבי יוסי לבר זוגיה, ש"מ הדר ביה.										!		
ליתא לברייתא מקמי מתניתין.	שמואל:									♦	■	◊
אדרבה, ליתא למתניתין מקמי ברייתא, דהא שמעינן ליה לשמואל דחייש ליחודא										?		
הני מילי כי לא מתעקרא מתניתין, אבל כי מתעקרא מתניתין - לא חייש.										!		
הלכה כרבי יוסי באנדרוגינוס ובהרכבה	אמרי בי רב משמיה דרב:										■	◊
בקושי ובקידוש.	שמואל:										■	◊
אנדרוגינוס											■	
הא דאמרן.											■	
הרכבה											■	
אין נוטעין ואין מבריכין ואין מרכיבין ערב שביעית, פחות משלשים יום לפני ראש השנה, ואם נטע והבריך והרכיב - יעקור	דתנן: [ת"ק]									♦	■	◊
כל הרכבה שאינה קולטת בשלשה ימים - שוב אינה קולטת	רבי יהודה:									♦	■	◊
שתי שבתות	רבי יוסי ורבי שמעון:									♦	■	◊
לדברי האומר שלשים - צריך שלשים ושלשים, לדברי האומר שלשה - צריך שלשה ושלשים, לדברי האומר שתי שבתות - צריך שתי שבתות ושלשים.	ואמר ר"ג אמר רבה בר אבוה:									■		◊
בקושי וקידוש.	שמואל:										■	◊
קושי											■	
כמה יהא קישויה? ר"מ אומר: או ארבעים או חמשים יום	דתנן: [רבי מאיר]									♦	■	◊
דייה חדשה	רבי יהודה:									♦	■	◊
אין קישוי יותר משתי שבתות.	רבי יוסי ורבי שמעון:									♦	■	◊
קידוש											■	
המסכך גפנו על גבי תבואתו של חברו - הרי זה קדש וחייב באחריותו, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]									♦	■	◊
אין אדם אוסר דבר שאינו שלו.	רבי יוסי ורבי שמעון:									♦	■	◊
באנדרוגינוס מה לי אמר שמואל?	איבעיא להו:										^	◊
ליתא לברייתא מקמי מתני.	ת"ש, דאמר שמואל לרב עבן:									■	!	◊
הרכבה מה לי אמר שמואל?											^	◊
תני כמאן דאמר שלשה ושלשים.	תא שמע, דא"ל שמואל לרב עבן:									■	!	◊
קושי מה לי אמר רב?											^	◊
תיקו.											■	◊
קידוש מה לי אמר רב?											^	◊

מִמְרָא-statement ! תירוץ-answer proof-ראיה	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
key-מקרא:	

יבמות-הערל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אין הלכה כרבי יוסי.	רב יוסף: ת"ש, דאמר רב הונא אמר רב:									!	◇
מאי חזית דסמכת אהא? סמוך אהא	אמר ליה אביי:									?	
הלכה כרבי יוסי?	דאמר רב אדא אמר רב:									?	
אמרי בי רב מנח? רב הונא, ורב הונא אמר: אין הלכה.										!	◇
טומטום וכו'.	רבי יהודה:										■
מאי עביד ליה רבי יהודה לטומטום דבירי, דאותבוה אבי כורסיה ואיקרע ואוליד שבע בנין?	רב אמר:										○ ?
חזר על בניו מאין הם.	ורבי יהודה א"ל:										!
טומטום לא יחלוץ, שמא יקרע ונמצא סריס חמה.	תניא, ר' יוסי בר' יהודה:										■ ◇
אטו כל דמקרע זכר הוי?											?
הכי קאמר: שמא יקרע ונמצא נקבה, ואפילו נמצא זכר, שמא ימצא סריס חמה.											■
מאי בנייהו?											^ ◇
לפסול במקום אחין, ולחלוץ שלא במקום אחין איכא בנייהו.	רבי:										! ◇
אנדורגינס - חייבין עליו סקילה משתי מקומות.	רב שמואל בר יהודה א"ר אבא אחוה דר' יהודה בר זבדי אמר רב יהודה אמר רב:										■ ◇
אנדורגינס - חייבין עליו סקילה כבזכר, בד"א - בזכרות שלו, אבל בנקבות שלו - פטור	מיתיבי, רבי אליעזר:										■ ? ◇
הוא דאמר כי האי תנא											!
אנדורגינס - חייבין עליו סקילה משתי מקומות.	דתניא, רבי סימאי:										■ ! ◇
מ"ט דרבי סימאי?											^
(ויקרא י"ח) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה - אי זהו זכר שיש בו שני משכבות? הוי אומר: זה אנדורגינס.	אמר רבא, בר המדורי אסברא לי:										! ◇
ורבנן?											?
אע"ג דאית ביה שני משכבות - את זכר כתיב.	[רבנן]										! ◇
ורבנן זכר גרידא מנא להו?											?
מואת אשה.											!
באשה שלא כדרכה מנא להו?											?
מאשה.											!
לא לכל א"ר אליעזר אנדורגינס זכר מעליא הוא, שאם אתה אומר כן, במוקדשין יקדש.	רב שזבי אמר רב חסדא:										■ ◇
ומנלן דלא קדש?											?
הנרבע, והמוקצה, והנעבד, והאתנן, ומחיר, וטומטום, ואנדורגינס - מטמאין בגדים אבית הבליעה	דת"ר: [ת"ק]										■ ! ◇
טומטום ואנדורגינס אין מטמאין בגדים אבית הבליעה	רבי אליעזר:										■ ! ◇
כל מקום שנאמר זכר ונקבה, אתה מוציא טומטום ואנדורגינס מביניהם, ועוף הואיל ולא נאמר בו זכר ונקבה, אי אתה מוציא טומטום ואנדורגינס מביניהם.	שהיה ר"א אומר:										■ ! ◇
הכלאים, וטרפה, ויוצא דופן, טומטום ואנדורגינס - לא קדושין ולא מקדשין	ר"נ בר יצחק: אף אנן נמי תנינא, רבי אליעזר:										■

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ; שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

יבמות-הערל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
לא קדושין בתמורה, ולא מקדשין בעושה תמורה	ואמר שמואל:												פד.
ש"מ.													פד.
חייבין עליו סקילה כזכר.	רבי אליעזר:												פד. <
כשהלכתי ללמוד תורה אצל ר' אלעזר בן שמוע, חברו עלי תלמידיו כתרנגולים של בית בוקיא, ולא הניחוני ללמוד אלא דבר אחד במשנתינו, רבי אליעזר אומר: אנדרוגינוס - חייבין עליו סקילה כזכר.	תניא, א"ר:												פד.
הדרן עלך הערל													

מימרא-statement
 קושיא-challenge
 שאלה-question
 תירוץ-answer
 ראיה-proof

חולקים-disputants
 נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story

מקרא-key:

יבמות-יש מותרות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
יש מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן, מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן, מותרות לאלו ולאלו, ואסורות לאלו ולאלו.											■
ואלו מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן:											■
כהן הדיוט שנשא את האלמנה ויש לו אח כ"ג											■
הלל שנשא כשרה ויש לו אח כשר											■
ישראל שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזר											■
ממזר שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל											■
מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן.											■
ואלו מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן:											■
כ"ג שקידש את האלמנה ויש לו אח כהן הדיוט											■
כשר שנשא חללה ויש לו אח חלל											■
ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ממזר											■
ממזר שנשא בת ישראל ויש לו אח ישראל											■
מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן.											■
ואלו אסורות לאלו ולאלו:											■
כהן גדול שנשא את האלמנה ויש לו אח כהן גדול או כהן הדיוט											■
כשר שנשא חללה ויש לו אח כשר,											■
ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל											■
ממזר שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזר											■
אסורות לאלו ולאלו.											■
ושאר כל הנשים - מותרות לבעליהן וליבמיהן.											■
שניות מד"ס, שנייה לבעל ולא שנייה ליבם - אסורה לבעל ומותרת ליבם, שנייה ליבם ולא שנייה לבעל - אסורה ליבם ומותרת לבעל, שנייה לזה ולזה - אסורה לזה ולזה אין לה לא כתובה, ולא פירות, ולא מזונות, ולא בלאות, והולד כשר, וכופין אותו להוציא.											■
אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לנתין ולממזר - יש להן כתובה.											■
מאי איריא דתני נשא? ליתני קידש											⊡
וכ"ת טעמא דנשא, דהוה ליה עשה ולא תעשה, אבל קידש - אתי עשה ודוחה לא תעשה											!
והא כולה פירקין עשה ולא תעשה הוא, ולא אתי עשה ודחי לא תעשה											⊡
משום דקבעי למיתני סיפא											!
כ"ג שנשא את האלמנה	[סיפא]										!
דוקא נשא, דשווייה חללה, אבל קידש - שריא ליה											!
תנא נמי רישא נשא.											!
ואדתני משום סיפא, ליתני משום מציעתא											⊡
כ"ג שקידש את האלמנה ויש לו אח כהן הדיוט	[מציעתא]										⊡

מימרא-statement ■
קושיא-challenge †
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◇
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

יבמות-יש מותרות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אלא משום בת בוקתא, דקבעי למינני חלל שנשא כשרה, טעמא דנשא, דשווייה חללה, אבל קידש - שריא ליה, משום הכי קתני נשא.										!	◇	פד.
ומאי איריא דקתני אלמנה? ליתני בתולה.										‡	◇	פד.
וכי תימא, קסבר האי תנא נישואין הראשונים מפילין										!		פד:
הרי חלל שנשא כשרה, ולא אמרינן נישואין הראשונים מפילין										‡		פד:
הא ודאי משום סיפא, משום דקבעי למיתנא סיפא:										!	◇	פד:
כ"ג שנשא את האלמנה ויש לו אח כ"ג או כהן הדיוט	[סיפא]									!	◇	פד:
דוקא אלמנה, אבל בתולה חזיא ליה										■	!	פד:
משום הכי קתני אלמנה.										!		פד:
אם איתא להא דכי אתא רב דימי אמר ר' יוחנן:	מתקוף לה רב פפא									‡	◇	פד:
מצרי שני שנשא מצרית ראשונה - בנה שני הוי	[רב דימי אמר ר' יוחנן]									‡	◇	פד:
לתני נמי: מצרי שני שנשא שתי מצריות, אחת ראשונה ואחת שנייה, והיו לו בנים מראשונה ומשנייה, אי נסוב כי אורחיהו - מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן, ואי איפוך ונסוב - מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן, מותרות לאלו ולאלו - גירות, אסורות לאלו ולאלו - אילונית										‡	◇	פד:
תנא ושיר.										!	◇	פד:
מאי שיר דהאי שיר?										‡	◇	פד:
שיר פצוע דכא.										!	◇	פד:
אי משום פצוע דכא לאו שיורא, דהא תנא ליה חיבי לאוין.										‡	◇	פד:
אטו חיבי לאוין מי לא קתני והדר תני?										!		פד:
כהן הדיוט שנשא אלמנה, וחלל שנשא כשרה	והא קתני:									!	◇	פד:
ההוא איצטריכא ליה לאשמועינן כדרב יהודה אמר רב										‡		פד:
לא הוזהרו כשרות להנשא לפסולין.	דאמר רב יהודה אמר רב:									‡	◇	פד:
חלל שנשא כשרה, וישראל שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזך	והא קתני:									!	◇	פד:
הא נמי לא מהדר מיתנא היא, דאשמועינן לאו שאין שוה בכל, וקמשמע לן לאו השוה בכל.										‡	◇	פד:
ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל	הא קתני:									!	◇	פד:
אלא לאו שמע מינה תנא ושיר, ש"מ.										■	◇	פד:
לא הוזהרו כשרות להנשא לפסולין.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:									■	◇	פד:
לימא מסייע ליה: חלל שנשא כשרה										‡	◇	פד:
מאי לאו כהנת הראויה לו, ומאי כשרה? כשרה לכהונה										‡		פד:
לא, ישראלית, ומאי כשרה? כשרה לקהל.										!	◇	פד:
אי הכי, יש לו אח כשר - נמי כשר לקהל										‡		פד:
מכלל דהוא פסול לקהל										‡	‡	פד:
אלא לאו כהן										!	‡	פד:
ומדהוא כהן היא כהנת										‡		פד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מבואה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>		Talmud Navigator										
מקרא-key:	יבמות-יש מותרות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
	מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.													פד:
	לא יקחו לא יקחו - מלמד, שהאשה מוזהרת על ידי האיש	מתיב רבין בר נחמן:												פד:
	כל היכא דהוא מוזהר - היא מוזהרת, וכל היכא דהוא לא מוזהר - היא לא מזדהרא.	רבא:												פד:
	והא מהכא נפקא? מדרב יהודה אמר רב נפקא													פד:
	דאמר רב יהודה אמר רב, (במדבר ה) איש או אשה כי יעשו מכל חטאות האדם - השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:													פד:
	אי מההיא, הוה אמינא לאו השוה בכל, אבל לאו שאינו שוה בכל - לא.													פד:
	והרי טומאה דלאו שאין שוה בכל, וטעמא דכתב רחמנא בני אהרן - ולא בנות אהרן, הא לאו הכי, ה"א נשים חייבות													פה:
	מאי טעמא? לאו משום דרב יהודה אמר רב													פה:
	לא, דגמרינן מלא יקחו.													פה:
	קיצה איצטריכא ליה, ס"ד אמינא ליגמר מטומאה, קמשמע לן.	איכא דאמרי:												פה:
	רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע איקלעו להינצבו לאתריה דרב אידי בר אבין													פה:
	הוזהרו כשרות להנשא לפסולין או לא?	בעו מינייהו:												פה:
	עשרה יוחסין עלו מבבל: כהנים, לויים, וישראלים, חללים, גרים, וחרורים, וממזרים, נתינים, שתוקי, ואסופי כהנים לויים ישראלים - מותרין לבא זה בזה, לויים ישראלים חללים גרים חרורים - מותרין לבא זה בזה, גירי חרורי וממזרי נתיני שתוקי ואסופי - מותרים לבא זה בזה	אמר להו רב פפא: תניתוה:												פה:
	ואילו כהנות לחלל לא קתני													פה:
	כל היכא דהני נסבי מהני והני נסבי מהני - קתני, כהן כיון דאילו בעי למינסב חללה אסירא ליה - לא קתני.	א"ל רב הונא בריה דרב יהושע:												פה:
	לא הוזהרו כשרות לינשא לפסולים.	אתו לקמיה דרב אידי בר אבין אמר להו: דרדקי, הכי אמר רב יהודה אמר רב:												פה:
	שניות מדברי סופרים וכו'.													פה:
	שניה לבעל ולא שניה ליבם, יש לה כתובה מיבם או לא? כיון דאמר מר: כתובתה על נכסי בעלה הראשון, לית לה, או דלמא כיון דאילו לית לה מראשון תקינו לה רבנן משני, אית לה?	בעו מיניה בני בירי מרב ששת:												פה:
	כתובתה על נכסי בעלה הראשון, ואם היתה שניה לבעל - אפי' מיבם אין לה	אמר להו רב ששת, תניתוה:												פה:
	מכלל דאיכא דאית לה מיבם													פה:
	כתובתה על נכסי בעלה הראשון, ואי לית לה מראשון תקינו לה משני, ואם היתה שניה לבעל - אפי' מיבם אין לה.	חסורי מיחסרא והכי קתני:												פה:
	אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה - לכהן הדיוט, יש להן מזונות או אין להן מזונות?	בעא מיניה רבי אלעזר מרבי יוחנן:												פה:
	היכי דמי?													פה:
	אילימא דיתבה תותיה													פה:
	בעמוד והוצא קאי, מזונות אית לה?													פה:
	לא צריכא, שהלך הוא למדינת הים ולותה ואכלה, מאי? מזוני תנאי כתובה נינהו, מדאית לה כתובה אית לה מזוני, או דלמא כתובה דלמשקל ומיפק אית לה, מזוני דלמא תיעכב גביה לית לה?													פה:
	לית לה.	א"ל-רבי יוחנן]												פה:
	יש לה	והתניא:												פה:
	כי תניא ההיא - לאחר מיתה.													פה:
	יש לה.	אית דאמר: אמר ליה [רבי יוחנן], תניא:												פה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-יש מותרות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
הא בעמוד והוצא קאי											ז	פה.
יש לה	ואלא התניא:										ז	פה.
כי תניא היא - לאחר מיתה.											!	פה.
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט - יש לה כתובה, פירות, מזונות, בלאות, והיא פסולה וולדה פסול, וכופין אותו להוציא	ת"ר:											פה.
שניות מדברי סופרים - אין לה כתובה, לא פירות, לא מזונות, ולא בלאות, והיא כשירה וולדה כשר, וכופין אותו להוציא.												פה.
מפני מה אמרו אלמנה לכהן גדול? מפני שהיא פסולה וולדה פסולה, וכ"מ שהיא פסולה וולדה פסולה - קנסו אותה כתובה ומפני מה אמרו שניות מדברי סופרים אין להן כתובה? מפני שהיא כשרה והיא כשרה, וכל מקום שהוא כשר והיא כשרה - קנסו אותה כתובה.	ר"ש בן אלעזר:										◆	פה.
הללו דברי תורה, ודברי תורה אין צריכין חיזוק, והללו דברי סופרים, ודברי סופרים צריכין חיזוק.	רבי:										◆	פה.
דבר אחר: זהו מרגילה, וזו היא מרגילתו.												פה.
דבר אחר: מאן קתני לה?											^	פה.
ר"ש בן אלעזר קתני לה, ומה טעם קאמר, מה טעם אמרו הוא פסול והיא פסולה קנסו אותו כתובה? מפני שהיא מרגילה, ומה טעם הוא כשר והיא כשרה קנסו אותה כתובה? מפני שהיא מרגילתו.	איכא דאמר:										!	פה.
רבי קתני לה, וחלוצה קא קשיא ליה, והא חלוצה דרבנן ואית לה כתובה דדר אמר: כיון דפסיל לה מדרבנן, זהו מרגילה וזו היא מרגילתו.	איכא דאמר:										!	פה.
מאי איכא בין רבי לרבי שמעון בן אלעזר?											^	פה.
ממזרת ונתניה לישראל איכא בינייהו, מ"ד דאורייתא - הא נמי דאורייתא, מ"ד מפני שהוא מרגילה - הא היא מרגלא ליה.	רב חסדא:										!	פה.
הרי זה עבד וממזר	ולרבי אלעזר, דאמר:										ז	פה.
הא לא מרגלא ליה ולא מיד?											ז	פה.
מחזיר גרושה משניטת איכא בינייהו, מאן דאמר דאורייתא - הא נמי דאורייתא, ומאן דאמר מפני שהוא מרגילה - הא היא מרגלא ליה.	אלא אמר רב יוסף:										!	פה.
יש ממזר מחייב לאוין	ולרבי עקיבא, דאמר:										ז	פה.
הא לא מרגלא ליה ולא מיד?											ז	פה.
בעולה לכהן איכא בינייהו, מאן דאמר דאורייתא - הא נמי דאורייתא, ומאן דאמר מפני שהוא מרגילה - הא היא מרגלא ליה.	אלא אמר רב פפא:										!	פה.
יש חלל מחייב עשה	ולר' אלעזר בן יעקב, דאמר:										ז	פה.
הא לא מרגלא ליה ולא מיד?											ז	פה.
מחזיר ספק סוטות איכא בינייהו, מ"ד דאורייתא - הא נמי דאורייתא, ומ"ד מפני שהוא מרגילה - הא היא מרגלא ליה.	אלא אמר רב אשי:										!	פה.
אפי' הלך בעלה להשקותה ובה עליה בדרך עשאה זונה, הא לא מרגלא ליה ולא מיד?	ולר' מתיא בן חרש, דאמר:										ז	פה.
סוטה ודאי איכא בינייהו.	אלא אמר רב בר רב אשי:										!	פה.
בת ישראל מאורסת לכהן, מעוברת מכהן, שומרת יבם לכהן, וכן בת כהן לישראל - לא תאכל בתרומה.												פה.
בת ישראל מאורסת ללוי, מעוברת מלוי, שומרת יבם ללוי, וכן בת לוי לישראל - לא תאכל במעשר.												פה.
בת לוי מאורסת לכהן, מעוברת מכהן, שומרת יבם לכהן, וכן בת כהן ללוי - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר.												פה.
ותהא זרה, זרה מי לא אכלה במעשר?											ז	פה.
הא מני? ר"מ היא	רב נחמן אמר שמואל:										!	פה.
מעשר ראשון אסור לזרים	דאמר: [רבי מאיר]										!	פה.
תרומה לכהן, ומעשר ראשון ללוי, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]										◆	פז.

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ⚡
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

ימות-יש מותרות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מתירו לכהן.	רבי אלעזר בן עזריה:				♦	■	!	◊			
מתירו, מכלל דאיכא מאן דאסר?					ז						
אלא אימא: נותנו אף לכהן.						■		◊			
מ"ט דר' מאיר?							^	◊			
(במדבר י"ח) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה - מה תרומה אסורה לזרים, אף מעשר ראשון אסור לזרים.	רב אחא בריה דרבה משמיה דגמרא:						!	◊			
אי מה תרומה חייבין עליו מיתה וחומש, אף מעשר חייבין עליו מיתה וחומש?							ז				
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) ומתו בו כי יחללוהו ויסף חמישיתו עליו, בו - ולא במעשר, עליו - ולא על מעשר.							!	◊			
ורבנן?							ז				
מה תרומה טובלת, אף מעשר ראשון נמי טובל	[רבנן]						!	◊			
יכול לא יהא חייב אלא על טבל שלא הורם ממנו כל עיקר, הורם ממנו תרומה גדולה ולא הורם ממנו מעשר ראשון, מעשר ראשון ולא מעשר שני, ואפי' מעשר עני, מנין? ת"ל: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול ואי מהתם הוה אמינא ללאו, אבל מיתה לא, קמ"ל.	וכדתניא, רבי יוסי:						!	◊			
מעשר ראשון דטביל - מדרבי יוסי נפקא	לישנא אחרינא:						ז	◊			
אי מההיא ה"א ללאו, אבל מיתה לא, קמ"ל.							!	◊			
במאי אוקימתא? כר' מאיר							ז				
בת לוי מאורסת לכהן, ובת כהן ללוי - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר	אימא סיפא:						ז	◊			
הכא מאי זרות איכא?							ז				
מאי אינה אוכלת דקתני? אינה נותנת רשות לתרום.	רב ששת:						!	◊			
מכלל דנשואה נותנת רשות?							ז				
אין							!				
(במדבר י"ח) ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם - לימד על נשואה בת ישראל שנותנת רשות לתרום	והתניא:						■	◊			
אתה אומר: רשות לתרום, או אינו אלא לאכול?							ז				
אמרת? תרומה חמורה אוכלת, מעשר הקל לא כל שכן אלא, לימד על נשואה בת ישראל שנותנת רשות לתרום.							!				
לומר, שאין חולקין לה מעשר בבית הגרנות.	מר בריה דרבנא:						!	◊			
הניחא למאן דאמר משום ייחוד, אלא למאן דאמר משום גרושה, גרושה בת כהן מי לא אכלה בתרומה?							ז	◊			
וליתעמיך גרושה בת לוי מי לא אכלה במעשר? אלא, גזירה משום גרושה בת ישראל.							!	◊			
אי הכי, מאי איריא מאורסת? אפי' נשואה נמי							ז				
אידי דתנא רישא מאורסת, תנא נמי סיפא מאורסת.							!	◊			
תרומה לכהן, ומעשר ראשון ללוי, דברי רבי עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]							◊	■	◊	
לכהן.	רבי אלעזר בן עזריה:							◊	■	◊	
לכהן ולא ללוי?								ז			
אימא: אף לכהן.									■	◊	

מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

ימות-יש מותרות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי טעמא דר' עקיבא?												א
דכתיב: (במדבר י"ח) ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם, בלוים קא משתעי קרא.	[רבי עקיבא]											◊ !
ואידך?												ז
כדר' יהושע ב"ל	[רבי אלעזר בן עזריה]											◊ !
בעשרים וארבעה מקומות נקראו כהנים לויים, וזה אחד מהם: (יחזקאל מ"ד) והכהנים הלוים בני צדוק.	דאמר ר' יהושע ב"ל:											◊ ! ■
ור"ע?												ז
הכא לא מצית אמרת, דכתיב: (במדבר י"ח) ואכלתם אותו בכל מקום, מי שיכול לאוכלו בכל מקום, יצא בתן שאין יכול לאוכלו בבית הקברות.	[רבי עקיבא]											◊ !
ואידך?												ז
כל היכא דבעי דלא בעי חומה, ואי אכיל ליה בטומאת הגוף לא לקי.	[רבי אלעזר בן עזריה]											◊ !
ההיא גינתא דהוה שקיל רבי אלעזר בן עזריה מעשר ראשון מינה, אול ר"ע אהדריה לפתחא לבי קברי												◊ O
עקיבא בתרמילו ואנא חיי.	אמר: [רבי אלעזר בן עזריה]											O
מפני מה קנסו לויים במעשר?	איתמר:											◊ ^
פליגי בה רבי יונתן וסביא												!
שלא עלו בימי עזרא	חד: [רבי יונתן/סביא]											◊ ! ■ ♦
כדי שיסמכו כהנים עליו בימי טומאתן.	וחד: [רבי יונתן/סביא]											◊ ! ■ ♦
בשלמא למאן דאמר שלא עלו, משום הכי קנסינהו, אלא למ"ד כדי שיסמכו עליו כהנים בימי טומאתן, משום כהנים קנסינהו ללויים?												ז
אלא, כולי עלמא - קנסא שלא עלו בימי עזרא, והכא בהא קמיפלגי												◊ !
קנסא לעניים	מר סבר: [רבי יונתן/סביא]											◊ ! ■ ♦
כהנים בימי טומאתן עניים נינהו.	מר סבר: [רבי יונתן/סביא]											◊ ! ■ ♦
אלא רבי עקיבא מ"ט אהדריה לפתחא לבי קברא												ז
אי דקא אתית בתורת קנסא - אית לך, ואי קא אתית בתורת חלוקה - לית לך.	הכי קאמר ליה: [ר"ע]											◊ !
ומנא לך דלא סליקו בימי עזרא?												ז
דכתיב: (עזרא ח') ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם.												◊ !
בתחלה לא היו מעמידים שוטרי אלא מן הלוים, שנאמר: (דברי הימים ב' י"ט) ושוטרים הלוים לפניכם, עכשיו אין מעמידין שוטרים אלא מישראל, שנאמר: ושוטרים הרבים בראשיכם.	רב חסדא:											◊ ■
בת ישראל שניסת לכהן - תאכל בתרומה. מת, ולה הימנו בן - תאכל בתרומה. ניסת ללוי - תאכל במעשר מת, ולה הימנו בן - תאכל במעשר. ניסת לישראל - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר, מת בנה מלוי - תאכל בתרומה, מת בנה מכהן - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר. מת בנה מישראל - תאכל במעשר, מת בנה מלוי - תאכל בתרומה, מת בנה מכהן - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר.												■
בת כהן שניסת לישראל - לא תאכל בתרומה מת, ולה הימנו בן - לא תאכל בתרומה. ניסת ללוי - תאכל במעשר מת, ולה הימנו בן - תאכל במעשר. ניסת לכהן - תאכל בתרומה מת, ולה הימנו בן - תאכל בתרומה. מת בנה מכהן - לא תאכל בתרומה, מת בנה מלוי - לא תאכל במעשר, מת בנה מישראל - חזרת לבית אביה, ועל זו נאמר: (ויקרא כ"ב) ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל.												■
מת בנה מלוי - תאכל בתרומה.												■
דהדרא אכלה משום בנה מנלך?												◊ ^
בת ובת.	ר' אבא אמר רב:											◊ !

<p>מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-יש מותרות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כמאן? כר"ע, דדריש ווי												ז	פז.
אפילו תימא רבנן, כולא ובת קרא יתירא הוא.												!	פז.
כשהיא חזרת - חזרת לתרומה, ואינה חזרת לחזה ושוק.	תנו רבנן:											■	פז.
מאי קרא? (ויקרא כ"ב) היא בתרומת הקדשים לא תאכל, במורם מן הקדשים לא תאכל.	רב חסדא אמר רבינא בר שילא:											■	פז.
מלחם - ולא כל לחם, פרט לחזה ושוק.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											■	פז.
אימא: פרט להפרת נדרים	מתקיף לה רמי בר חמא:											ז	פז.
כבר פסקה תנא דבי רבי ישמעאל	רבא:											!	פז.
(במדבר ל') ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה - מה ת"ל? והלא מוצאה מכלל אב ומוצאה מכלל בעל אלא, הרי שמסר האב לשלוחי הבעל או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, ונתארמלה או נתגרשה בדרך, היאך אני קורא בה, בית אביה של זו או בית בעלה של זו? אלא לומר לך, כיון שיצאה שעה אחת מרשות האב - שוב אינו יכול להפר.	דתנא דבי ר' ישמעאל:											■	פז.
מלחם אביה תאכל - לחם ולא בשר.	רב ספרא:											■	פז.
מלחם אביה תאכל - לחם הקנוי לאביה, פרט לחזה ושוק דמשלחן גבוה קא זכו.	רב פפא:											■	פז.
(ויקרא ל') ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו אתה ובניך ובנותיך אתך - בזמן שאתך.	רבא:											■	פז.
כשהיא חזרת לבית אביה - חזרת לתרומה ואינה חזרת לחזה ושוק, בשביל בנה - חזרת אף לחזה ושוק.	רב אדא בר אבהו, תנא:											■	פז.
אזל רב מרדכי אמרה לשמעא קמיה דרב אשי.												○	פז.
מהיכא קא מתרביא? מובת, מי עדיפא לה מינה?	אמר: [רב אשי]											ז	פז.
התם כתיבי מיעוטי, הכא לא כתיבי מיעוטי.												!	פז.
בת כהן שניסת לישראל וכו'.												■	פז.
ושבה אל בית אביה - פרט לשומרת יבם, כנעוריה - פרט למעוברת	ת"ר:											■	פז.
והלא דין הוא: ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום - עשה עובר כילוד, מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן התרומה - אינו דין שנעשה עובר כילוד לא, מה לי עשה עובר כילוד לענין ייבום - שהרי עשה מתים כחיים, נעשה עובר כילוד לענין תרומה - שלא עשה מתים כחיים?												!	פז.
ת"ל: כנעוריה - פרט למעוברת.												■	פז.
ואיצטריך למכתב מעוברת, ואיצטריך למכתב וזרע אין לה דאי כתב רחמנא וזרע אין לה, מעיקרא חד גופא והשתא תרי גופי, אבל מעוברת דמעיקרא חד גופא והשתא חד גופא - אימא תיכול, צריכא ואי כתב רחמנא מעוברת, דמעיקרא גופא סריקא והשתא גופא מליא, אבל זרע אין לה, דמעיקרא גופא סריקא והשתא גופא סריקא - אימא לא, צריכא.												■	פז.
(סימ"ן): אמר ליה לא נעשה מעשה"ה במית"ה נעשה"ה ולא נעשה בולד יבם ותרומה יבום ותרומה, סימ"ן)													פז.
לא נעשה מתים כחיים לענין יבום מקל וחומר: ומה במקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטלה מן התרומה - לא עשה מתים כחיים, מקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום - אינו דין שלא נעשה מתים כחיים	רב יהודה מדאסקרתא לרבא:											ז	פז.
ת"ל: (משלי ג') דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.												!	פז.
ונעשה מתים כחיים לענין תרומה מק"ו: ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום - עשה מתים כחיים, מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטלה מן התרומה - אינו דין שנעשה מתים כחיים												ז	פז.
ת"ל: (ויקרא כ"ב) וזרע אין לה, והא אין לה.												!	פז.
ונעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לענין יבום מק"ו: ומה במקום - שלא עשה מתים כחיים לענין תרומה - עשה ולד מן הראשון כולד מן השני, מקום שעשה מתים כחיים לענין יבום - אינו דין שנעשה ולד מן הראשון כולד מן השני												ז	פז.
ת"ל: (דברים כ"ה) וכן אין לו, והא אין לו.												!	פז.

<p> disputants-חולקים \blacklozenge central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה \diamond insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת $<$ story-מעשה O </p> <p> מקרא-key: </p>	<p> מימרא-statement \blacksquare קושיא-challenge ξ שאלה-question \wedge תירוץ-answer $!$ ראיה-proof \blacksquare </p>
--	---

יבמות-יש מותרות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
<p> ולא נעשה וולד מן הראשון כולד מן השני לתרומה מק"ו: מה במקום שעשה מתים כחיים לפוטרה מן הייבום - לא עשה וולד מן הראשון כולד מן השני, מקום שלא עשה מתים כחיים לענין תרומה - אינו דין שלא נעשה וולד מן הראשון כולד מן השני </p>												ξ \diamond	פז:
<p>תלמוד לומר: אין לה, והא יש לה.</p>												$!$ \diamond	פז:
הדרן עלך יש מותרות												\diamond	

מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ‡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■	חולקים-disputants ♦ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◇ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment < מעשה-story O
------------------	--	--

יבמות-יש מותרות	מאן דאמר											
מימרא												

disputants-הולקים ◆
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◇
insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת <
story-מעשה O

statement-מימרא ■
challenge-קושיא †
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

יבמות-יש מותרות		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא		מאן דאמר												

<p style="text-align: center;"> disputants-חולקים-◊ ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- Ostory-מעשה-story </p> <p> key-מקרא: </p>	<p style="text-align: center;"> statement-מימרא-■ ; challenge-קושיא- ^ question-שאלה- ! answer-תירוץ- proof-ראיה-■ </p>	 <p> Talmud Navigator א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ </p>
יבמות-יש מותרות מימרא	מאן דאמר	

<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת <</p> <p>story-מעשה O</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא ■</p> <p>challenge-קושיא ‡</p> <p>question-שאלה ^</p> <p>answer-תירוץ !</p> <p>proof-ראיה ■</p>
---	--

OHR SOMAYACH
אור שמח
www.ohr.edu

מקרא-מקור	מאת דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יבמות-יש מותרות												
מימרא												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
האשה שהלך בעלה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעליך וניסת, ואח"כ בא בעלה - תצא מזה ומזה, וצריכה גט מזה ומזה ואין לה כתובה, ולא פירות, ולא מזונות, ולא בלאות - לא על זה ולא על זה, ואם נטלה מזה ומזה - תחזיר והולד ממזר מזה ומזה ולא זה זה מטמא לה, ולא זה זה זכאים - לא במציאתה, ולא במעשה ידיה, ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל - נפסלה מן הכהונה, ובת לוי - מן המעשר, ובת כהן - מן התרומה ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה ואם מתו - אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין	[ת"ק]												■
כתובתה על נכסי בעלה הראשון	רבי יוסי:												■
הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה	רבי אלעזר:												■
ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה, ואין הולד ממנו ממזר.	רבי שמעון:												■
ואם ניסת שלא ברשות - מותרת לחזור לו.													■ ◇
ניסת על פי ב"ד - תצא ופטורה מן הקרבן, לא ניסת על פי ב"ד - תצא וחיבת בקרבן, יפה כח ב"ד שפוטרה מן הקרבן.													■ ◇
הורוה ב"ד לינשא, והלכה וקללה - חיבת בקרבן, שלא התירוה אלא לינשא.													■ ◇
נשאת שלא ברשות מותרת לחזור לו, שלא ברשות ב"ד אלא בעדים	מדקתני סיפא:												■ ◇
מכלל דרישא ברשות ב"ד ובעד אחד													■ ◇
אלמא עד אחד נאמן													■ ◇
הוחזקו להיות משיאין עד מפי עד, ואשה מפי אשה, ואשה מפי עבד ומפי שפחה	ותנן נמי:												■
אלמא עד אחד מהימן													■
עד אחד אומר אכלת חלב, והוא אומר לא אכלתי - פטור	ותנן נמי:												■
טעמא דאמר לא אכלתי, הא אישתיק מהימן													■
אלמא עד אחד מהימן מדאורייתא.													■
מנא לן?													^
(ויקרא ד') או הודע אליו חטאתו - ולא שידיעוהו אחרים, יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פטור? תלמוד לומר: או הודע אליו, מ"מ	דתניא:												■ ! ◇
היכי דמי?													^ !
אילימא דאתו תרי ולא קא מכחיש להו													! !
קרא למה לי?	ז												! !
אלא לאו חד, וכי לא קא מכחיש ליה מהימן													! ! ◇
ש"מ: עד אחד נאמן.													! ! ◇
וממאי דמשום דמהימן? דלמא משום דקא שתיק, ושתיקה כהודאה דמיא													! ! ◇
אמרו שנים אכלת חלב, והוא אומר לא אכלתי - פטור	תדע, דקתני סיפא: [רבנן]												■ !
מחייב	רבי מאיר:												■ !
קל וחומר: אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה, לא יביאוהו לידי קרבן הקל?	אמר ר' מאיר:												! !
מה אם ירצה לומר מזיד הייתי	אמרו לו:												! !
רישא מ"ט קא מחייבי רבנן?													^ !
אילימא משום דמהימן													! !

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
והא תרי בעלמא דאע"ג דקא מכחיש להו אינהו מהימני, וקא פטרי רבנן אלא לאו משום דאישתיק, ושתיקה בהודאה דמיא												ז	פ.ה.		
אלא סברא היא, מידי דהוה אחתיכה ספק של חלב ספק של שומן, ואתא עד אחד ואמר ברי לי דשומן הוא, דמהימן.													ז	פ.ה.	
מי דמי? התם לא איתחזק איסורא, הכא איתחזק איסורא דאשת איש, ואין דבר שבערוה פחות משנים הא לא דמיא אלא לחתיכה דודאי חלב, ואתא עד אחד ואמר ברי לי דשומן הוה, דלא מהימן													ז	פ.ה.	
מי דמי? התם אפי' אתו בי מאה לא מהימני, הכא כיון דכי אתו בי תרי מהימני, חד נמי להימניה, מידי דהוה אשבל, הקדש, וקונמות.													ז	פ.ה.	
האי טבל היכי דמי?												א	ז	פ.ה.	
אי דידיה													!	פ.ה.	
משום דבידו לתקנו													ז	פ.ה.	
אלא דאחר													!	פ.ה.	
מאי קסבר?													א	פ.ה.	
אי קא סבר: תורם משלו על של חברו - אינו צריך דעת בעלים													!	פ.ה.	
משום דבידו לתקנו													ז	פ.ה.	
ואי קסבר: צריך דעת בעלים, ואמר אנא ידענא ביה דמתקן													!	פ.ה.	
היא גופה מנלן?													ז	פ.ה.	
הקדש נמי													א	ז	פ.ה.
אי קדושת דמים													!	פ.ה.	
משום דבידו לפדותו,													ז	פ.ה.	
אי קדושת הגוף													!	פ.ה.	
אי דידיה, משום דבידו לאיתשולי עליה													ז	פ.ה.	
אלא דאחר, ואמר ידענא ביה דאיתשיל מריה עליה													!	פ.ה.	
היא גופה מנלן?													ז	פ.ה.	
קונמות נמי													א	ז	פ.ה.
אי קסבר: יש מעילה בקונמות וקדושת דמים נחתא להו													!	פ.ה.	
משום דבידו לפדותו													ז	פ.ה.	
ואי קסבר: אין מעילה בקונמות, ואיסור בעלמא הוא דרכיב להו אכתפיה													!	פ.ה.	
אי דידיה, משום דבידו לאיתשולי עליה													ז	פ.ה.	
אלא דאחר, ואמר אנא ידענא דאיתשיל מריה עליה													!	פ.ה.	
היא גופה מנלן?													ז	פ.ה.	
מתוך חומר שהחמרת עליה בסופה הקלת עליה בתחלה												ר' זירא:	ז	פ.ה.	
לא ליחמיר ולא ליקיל													ז	פ.ה.	
משום עיגונא אקילו בה רבנן.													!	פ.ה.	
תצא מזה ומזה וכל.													■	פ.ה.	

מִימְרָא-statement ! תירוץ-answer proof-ראיה	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review קושיא-challenge שאלה-question מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator										א	
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד		
לא שנו אלא שניסת בעד אחד, אבל ניסת על פי שני עדים - לא תצא.	רב:										■	◇	פח.
אתא גברא וקאי, ואת אמרת לא תצא	מחכו עליה במערבא:										⚡		פח.
לא צריכא, דלא ידעינן ליה.											!	◇	פח.
אי דלא ידעינן ליה, בעד אחד אמאי תצא?											⚡		פח.
לא צריכא, דאתו בי תרי ואמרי: אנו הוינן בהדיה מכי נפק ועד השתא, ואתון הוא דלא ידעייתו ליה, דכתיב: (בראשית מ"ב) ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו, מלמד, שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן.	ואמר רב חסדא:										■	!	פח.
סוף סוף תרי ותרי נינהו, והבא עליה באשם תלוי קאי											⚡	◇	פח.
כגון שניסת לאחד מעדיה.	רב ששת:										!	◇	פח:
היא גופה באשם תלוי קיימא											⚡		פח:
באומרת ברי לי.											!	◇	פח:
אי הכי, מאי למימרא? אפי' רבי מנחם ברבי יוסי לא קאמר - אלא כשבאו עדים ואח"כ ניסת, אבל ניסת ואח"כ באו עדים לא אמר											⚡	◇	פח:
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת, שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם ניסת - לא תצא	דתניא: [ת"ק]										⚡	◇	פח:
תצא	רבי מנחם ברבי יוסי:										⚡	◇	פח:
אימת אני אומר תצא? בזמן שבאו עדים ואח"כ ניסת, אבל ניסת ואח"כ באו עדים - הרי זו לא תצא	א"ר מנחם בר' יוסי:										■	⚡	פח:
כי קאמר רב - נמי בזמן שבאו עדים ואחר כך ניסת, לאפוקי מדר' מנחם בר' יוסי.											!	◇	פח:
טעמא דניסת ואחר כך באו עדים, אבל באו עדים ואח"כ ניסת - תצא, כמאן? כר' מנחם בר' יוסי.	איכא דאמר:										!	◇	פח:
מנין שאם לא רצה דפנו? ת"ל: (ויקרא כ"א) וקדשתו, בעל כרחו	מתיב רבא:										■	⚡	פח:
היכי דמי?											⚡		פח:
אילימא דלא ניסת לאחד מעדיה ולא קאמרה ברי לי											!	⚡	פח:
צריכא למימר דדפנו?											⚡	⚡	פח:
אלא לאו דניסת לאחד מעדיה וקאמרה ברי לי											!	⚡	פח:
וקתני דפנו, אלמא מפקינן לה מיניה											⚡		פח:
איסור כהונה שאני.											!	◇	פח:
ואיבעית אימא: מאי דפנו? דפנו בעדים.											!	◇	פח:
ואיבעית אימא: כשבאו עדים ואח"כ ניסת, ור' מנחם בר' יוסי היא.											!	◇	פח:
מאי לא תצא דקאמר רב? לא תצא מהיתירה הראשון.	רב אשי:										■	◇	פח:
הא אמרה רב חדא זימנא											⚡		פח:
ניסת שלא ברשות - מותרת לחזור לו	דתנן:										■	⚡	פח:
הכי הלכתא	ואמר רב הונא אמר רב:										■	⚡	פח:
חדא מכללא דחברתה איתמר.											!		פח:
לא שנו אלא שלא מכחשתו, אבל מכחשתו - לא תצא.	שמואל:										■	◇	פח:

מימרא-statement ■
 קושיא-challenge ⚡
 שאלה-question ^
 תירוץ-answer !
 ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
 נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◊
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
 מעשה-story O

מקרא-key:

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
במאי עסקינן?											▲	פח:	
אילימא בבי תרי											!	פח:	
כי מכשתא ליה מאי הוי?											ז	פח:	
אלא בחד											!	◊	פח:
טעמא דמכשתו, הא שתקא - תצא											ז	◊	פח:
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הרי כאן שנים, ואין דבריו של אחד במקום שנים	והאמר עולא:										■ ז	◊	פח:
הכא במאי עסקינן - בפסולי עדות, וכדר' נחמיה											!	◊	פח:
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד - הלך אחר רוב דעות, ועשו שתי נשים באיש אחד כשני אנשים באיש אחד.	דתניא, ר' נחמיה:										■ !	◊	פח:
ואיבעית אימא: כל היכא דאתא עד אחד כשר מעיקרא - אפילו מאה נשים כעד אחד דמיין, הכא במאי עסקינן - כגון דאתיא אשה מעיקרא, ותרצה לדר' נחמיה הכי:											!	◊	פח:
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד - הלך אחר רוב דעות, ועשו שתי נשים באשה אחת כשני אנשים באיש אחד, אבל שתי נשים באיש אחד - כפלגא ופלגא דמי.	ר' נחמיה:										■ !		פח:
צריכה גט מזה ומזה.											■	<	פח:
בשלמא מראשון תבעי גט, אלא משני אמאי? זנות בעלמא הוא											ז		פח:
גזירה שמא יאמרו גירש זה ונשא זה, ונמצאת אשת איש יוצאה בלא גט.	רב הונא:										!	◊	פח:
אי הכי, סיפא דקתני:											ז		פח:
אמרו לה מת בעלך ונתקדשה, ואח"כ בא בעלה - מותרת לחזור לו	[סיפא]										■ ז	◊	פח:
התם נמי נימא גירש זה וקדש זה, ונמצאת אשת איש יוצאה שלא בגט											ז		פח:
לעולם בעיא גט.											!	◊	פח:
אי הכי, נמצא זה מחזיר גרושתו משנתארסה											ז	◊	פח:
מן הנשואין - אסורה, מן האירוסין - מותרת.	כר' יוסי בן כיפר, דאמר:										■ !	◊	פח:
אע"פ שנתן לה אחרון גט - לא פסלה מן הכהונה	הא מדקתני סיפא:										■ ז	◊	פח:
מכלל דלא בעיא גט, דאי בעיא גט, אמאי לא פסלה מן הכהונה?											ז		פט:
אלא, סיפא אמרי קידושי טעות הווי.											!	◊	פט:
רישא נמי אמרי נישואי טעות הוון											ז	◊	פט:
קנסוה רבנן.											!	◊	פט:
סיפא נמי ליקנסוה											ז		פט:
רישא דעבדא איסורא - קנסוה, סיפא דלא עבדא איסורא - לא קנסוה רבנן.											!		פט:
אין לה כתובה.											■	<	פט:
מאי טעמא תקינו לה רבנן כתובה? כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה, הא - תהא קלה בעיניו להוציאה.											■	◊	פט:
אין לה פירות ולא מזונות ולא בלאות.											■	<	פט:
תנאי כתובה ככתובה דמי.											■	◊	פט:
נטלה מזה ומזה.											■	<	פט:

<p>מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ! proof-ראיה</p>		<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>		<p>מקרא-key</p>	
<p>יבמות-האשה רבה</p>		<p>מאן דאמר</p>		<p>Talmud Navigator</p>	
<p>מימרא</p>		<p>מאן דאמר</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>	
פשיטא				ז	פט.
מהו דתימא, כיון דתפשה לא מפיקין מינה, קמ"ל.				ז	פט.
הולד ממזר.				ז	פט.
אין תורמין מן הטמא על הטהור, ואם תרם, בשוגג - תרומתו תרומה, במזיד - לא עשה ולא כלום.	תנן התם:			ז	פט.
מאי לא עשה ולא כלום?				ז	פט.
לא עשה ולא כלום כל עיקר, דאפילו היא גריוא הדר לטיבליה	רב חסדא:			ז	פט.
לא עשה ולא כלום לתקן את השירים, אבל תרומה הוי.	רב נתן ברבי אושעיא:			ז	פט.
רב חסדא לא אמר כרב נתן בר' אושעיא, דאי אמרת הוי תרומה, זימנין דפשע ולא מפריש.				ז	פט.
מאי שנא מהא דתנן:				ז	פט.
התורם קישות ונמצאת מרה, אבטיח ונמצאת סרוח - תרומה, ויחזור ויתרום?	[תנן]			ז	פט.
שוגג אמזיד קרמית? שוגג לא עבד איסורא, מזיד קעבד איסורא.				ז	פט.
ורמי שוגג אשוגג				ז	פט.
בשוגג - תרומתו תרומה	הכא קתני:			ז	פט.
תרומה, ויחזור ויתרום	התם קתני:			ז	פט.
התם שוגג קרוב למזיד, דאיבעי ליה למיטעמיה.				ז	פט.
ורמי מזיד אמזיד				ז	פט.
במזיד - לא עשה כלום,	הכא קתני:			ז	פט.
התורם משאין נקוב על נקוב - תרומה, ויחזור ויתרום	התם קתני:			ז	פט.
בתרי מאני ציית, בחד מנא לא ציית.				ז	פט.
ולרב נתן ברבי אושעיא, דאמר: לא עשה ולא כלום לתקן שירים, אבל תרומה הוי, מאי שנא מהא דתנן:				ז	פט.
מן הנקוב על שאין נקוב - תרומתו תרומה, ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ומעשר ממקום אחר	[תנן]			ז	פט.
שאני הכא, דמדאורייתא תרומה מעלייתא היא כדרכי אלעאי				ז	פט.
מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה? דכתיב: (במדבר י"ח) ולא תשא עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, ואם אין קדוש נשיאות חטא למה? מיכן, לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה.	דא"ר אלעאי:			ז	פט.
לדידך דאמרת לא עשה ולא כלום כל עיקר, דאפי' ההוא גריוא הדר לטיבליה, מ"ט? גזירה דלמא פשע ולא מפריש, מי איכא מידי דמדאורייתא הוי תרומה, ומשום דלמא פשע אפקוה רבנן לחולין? וכי ב"ד מתנין לעקור דבר מן התורה?	רבה לרב חסדא:			ז	פט.
ואת לא תסברא?	א"ל-רב חסדא]			ז	פט.
הולד ממזר מזה ומזה	והתנן:			ז	פט.
בשלמא משני ממזר, אלא מראשון אמאי? אשתו היא וישראל מעליא הוא, וקא שרינן ליה במזרת				ז	פט.
אסור במזורת.	א"ל-רבה], הכי אמר שמואל:			ז	פט.
אסור במזורת.	וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן:			ז	פט.
ואמאי קרי ליה ממזר?				ז	פט.
לאוסרו בבת ישראל.				ז	פט.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואין ב"ד מתנין לעקור דבר מן התורה?	שלה ליה רב חסדא לרבה ביד רב אחא בר רב הונא:											פס:
מאימתי אדם יורש את אשתו קטנה? ב"ש אומרים: משתעמוד בקומתה	והתניא: [בית שמאי]	◊	◊									פס:
משתכנס לחופה	בית הלל:	◊	◊									פס:
משתבעל	רבי אליעזר:	◊	◊									פס:
ויורשה ומיטמא לה ואוכלת בגינא תרומה.		◊	◊									פס:
משתעמוד בקומתה	בית שמאי:		◊									פס: <
אע"ג דלא נכנסה לחופה?			◊									פס:
אימא: משתעמוד בקומתה ותכנס לחופה, והכי קאמרו ליה ב"ש לב"ה: דקאמרתו משתכנס לחופה, אי עמדה בקומתה - מהניא לה חופה, ואי לא - לא מהניא לה חופה.			◊									פס:
משתבעל	רבי אליעזר:		◊									פס: <
אין מעשה קטנה כלום	והאמר ר' אליעזר:		◊									פס:
אימא: משתגדיל ותבעל.			◊									פס:
קתני מיהת יורשה, והא הכא דמדאורייתא אבוה ירית לה, ומדרבנן ירית לה בעל			◊									פס:
הפקר ב"ד היה הפקר			!									פס:
מנין שהפקר ב"ד היה הפקר? שנא: (עזרא י') כל אשר לא יבא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה.	דאמר רבי יצחק:		!									פס:
מהכא: (יהושע י"ט) אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל, וכי מה ענין ראשים אצל אבות? אלא לומר לך: מה אבות מנחילין בניהם כל מה שירצו, אף ראשים מנחילין את העם כל מה שירצו.	רבי אליעזר:		!									פס:
ומיטמא לה.			◊									פס: <
והא הכא דמדאורייתא אביה מיטמא לה, ומדרבנן מיטמא לה בעל			◊									פס:
משום דהויא לה מת מצוה.			!									פס:
ומי הוי מת מצוה?			◊									פס:
אי זהו מת מצוה? כל שאין לו קוברין, קורא ואחרים עונין אותו - אין זה מת מצוה	והתניא:		◊									פס:
הכא נמי, כיון דלא ירתי לה, קריא ולא ענו לה.			!									פס: